

SIROVÁTKA, J. Autonomie a alterita. Kant a fenomenologie. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2023, 188 s. ISBN 978-80-7465-585-2.

Kniha se věnuje vztahu autonomie a jinakosti, a to na základě dialogu mezi Kantovou filosofií a fenomenologickou tradicí. V centru zkoumání stojí Kantova praktická filosofie a vybraní autoři fenomenologické tradice: Husserl, Heidegger, Sartre, Merleau-Ponty a především Levinas. Dialog a konfrontace Kantova myšlení a fenomenologické filosofie jsou rozpracovány na pozadí vztahu autonomie a jinakosti, vlastního a cizího. Jednou z klíčových problematik je problematika intersubjektivní, která – jako vypracovaná teorie – u Kanta absentuje a kterou fenomenologie naopak postavila do centra svého přemýšlení. Publikace je rozdělena do dvou velkých částí. V první je představen pojem autonomie na základě Kantova myšlení se zaměřením na jeho prakticko-etickou filosofii. V Kantově myšlení lze zásadně rozlišit několik významů autonomie: autonomie jako sebezákonnost, autonomie jako vrchní mravní princip, autonomie jako svoboda, autonomie jako základ důstojnosti člověka. Autonomie je záležitost vztahová a žije vždy z určitých podmínek, které je nutno osvětlit. Rozpracování vztahového pole autonomie bude tématem druhé části práce. Ta se věnuje především teorii intersubjektivní u vybraných fenomenologických autorů.

autonomie; alterita; Kant; Levinas; Husserl; Heidegger; Merleau-Ponty; Sartre; Ricoeur

Autonomy and Alterity. Kant and Phenomenology

The book focuses on the relationship between autonomy and alterity through a dialogue between Kant's philosophy and the phenomenological tradition. At the centre of the investigation are Kant's practical philosophy and selected authors of the phenomenological tradition: Husserl, Heidegger, Sartre, Merleau-Ponty and especially Levinas. The dialogue and confrontation between Kant's thought and phenomenological philosophy are discussed against the background of the relationship between autonomy and alterity, the self and the other. One of the key issues is the problem of intersubjectivity, which - as an elaborated theory - is absent in Kant and which phenomenology, on the contrary, has placed at the centre of its thinking. The book is divided into two major parts. In the first, the notion of autonomy is introduced on the basis of Kant's thought, with a focus on his practical-ethical philosophy. In Kant's thought, several meanings of autonomy can be fundamentally distinguished: autonomy as self-legislation, autonomy as the supreme moral principle, autonomy as freedom, autonomy as the basis of human dignity. Autonomy is a relational matter and always lives from certain conditions that need to be illuminated. The elaboration of the relational field of autonomy will be the subject of the second part of the work. The latter is mainly concerned with the theory of intersubjectivity in selected phenomenological authors.

Autonomy; Alterity; Kant; Levinas; Husserl; Heidegger; Merleau-Ponty; Sartre; Ricoeur

978-80-7465-585-2